

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslagsstillerne anerkender, at der er behov for at udføre dyreforsøg af forskningsmæssige grunde for at opnå en bedre sygdomsbekæmpelse, et bedre arbejdsmiljø, et bedre eksternt miljø m.v.

Forslagsstillerne er imidlertid også af den opfattelse, at det ikke er enhver påstand om forskningsmæssig interesse m.v., som berettiger til, at man påfører dyr lidelse. Der må ske en etisk bedømmelse af, om formålet nu også er bare nogenlunde rimeligt, og om dyreforsøgene nu også i praksis gennemføres på en forsvarlig måde.

Efter forslagsstillernes opfattelse bærer den eksisterende lovgivning præg af en næsten blind tillid til, at ingen kan finde på at gennemføre dyreforsøg uforsvarligt og uden en rimelig begrundelse.

Det skal bemærkes, at det i øvrigt anses for ønskeligt, at man udnytter de forbedrede muligheder for at erstatte nogle forsøg med levende dyr med forsøg med bakterier og cellekulturer i reagensglas. Der kan her henvises til en artikel af cand. mag. Jørn Carsten Jensen: Forsøg uden dyr? i Forskningen og Samfundet nr. 6, oktober 1985.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Det er ikke tanken, at der med den nye bestemmelse skal lægges hindringer i vejen for den biologiske og medicinske forskning og medicinprøving i almindelighed. Samfundet har en overordnet interesse i, at denne forskning og afprøvning finder sted. Bestemmelsen tager sigte på, hvad man kan betegne som »vildskud«. Er der tale om smertevoldende forsøg, bør der finde en afvejning sted af den lidelse, man udsætter dyrene for, og den samfundsmæssige og forskningsmæssige interesse i, at forsøgene udføres. Det bør ikke være sådan, at en hvilken som helst påstand om, at en person forsker eller deltager i sygdomsbekæmpelse, berettiger til dyreforsøg. Forslagsstillerne finder ikke bestemmelsen i den gældende § 2 om uddannelsesmæssig baggrund og beskæftigelse tilstrækkelig til at sikre, at der ikke sker »vildskud«.

Til nr. 2

Det må efter forslagsstillernes opfattelse være væsentligt, at antallet af dyreforsøg søges begrænset. En af måderne at søge dette sikret på er at kræve offentliggørelse af resultaterne af dyreforsøg for at undgå, at mange personer foretager stort set de samme forsøg uden at offentliggøre resultaterne.

Til nr. 3

Når forslagsstillerne finder, at den gældende lovs § 10, stk. 3, om smertevoldende forsøg uden bedøvelse kan ophæves, hænger det blandt andet sammen med, at justitsministeriets dyreforsøgsudvalg i beretningen for 1983 oplyser, at der ikke i beretningsperioden er meddelt tilladelser efter lovens § 10, stk. 3.

Til nr. 4

Det er forslagsstillernes opfattelse, at på forhånd aftalte besigtigelser ikke er særligt egnede til at afgøre, om de dyreforsøg, der finder sted på en institution, udføres på forsvarlig måde.

Til nr. 5

Skal lovens tekst ændres, bør man tage til efterretning, at der faktisk også er kvinder, der udfører dyreforsøg.

Til nr. 6

Efter forslagsstillernes opfattelse er stillingtagen til dyreforsøg nok så meget et etisk spørgsmål som et lægeligt-veterinært spørgsmål om forsøgenes praktiske gennemførelse. Det er forslagsstillernes opfattelse, at man passende kan øge repræsentationen fra dyrebeskyttelsesforeningerne med et medlem fra tre til fire.

I konsekvens af forslagsstillernes opfattelse bør man så også undlade at kræve, at medlemmerne (bortset fra formanden) skal være læger eller dyrlæger. Det er ønskeligt, at der er læger og dyrlæger i udvalget, men læger og dyrlæger har ikke nødvendigvis en mere rigtig etik omkring dyreforsøg, end andre har.